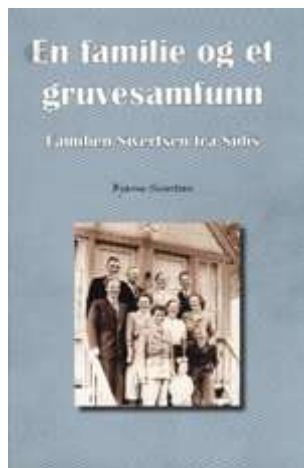

En familie og et gruvesamfunn Familien Sivertsen fra Sulis Bokmelding

Slektshistoria til Sivertsen er ei meget god bok med fin struktur, mange familiebilder (bare i sorthvitt) og med et vell av fakta som dels er familierelatert og dels er generell bygdehistorie av almen interesse. I tillegg har teksten fin språklig flyt, der tradisjonelle vita som fødsel og ekteskap framstilles i en verbal form som ikke er kjedelig, men heller inspirerende. Vi lesere blir nysgjerrig, fortell mer! Kjernen i boka er Sivertsenfamilien, som kom til Sulis ved industriepokens start i 1890-åra. Før 90 år var gått var alle gjenlevende etterkommere flyttet fra bygda. Industrienventyret sang på siste verset. Med dette utgangspunktet trekker Bjarne Sivertsen trådene tilbake der anene kom fra.

Ikke alle linjer utdypes i detalj, men det meste fra 1801 og framover synes tatt med.

Sivertsenklanen har aner fra Kvenflåget og Tverråmo i Salten, Sverige og Malvik i Trøndelag. Gimsøy i Lofoten, samt Hornindal i Sogn og fjordane. Ei stor grein av Lofotenslekta emigrerte til Amerika, og også disse er ganske grundig beskrevet. På veg nordover til Sulis har anene vært innom Trondheim og Vefsn. Ja, befolkningsveksten før år 1900 måtte ha et utløp, for noen Amerika, for mange andre nordover og ut mot kysten. Innlandsbygda Sulitjelma er et unntak, som bare skyldes industrireisninga. Hurra for konsul Persson, som dro det i gang. En må ha vært en solid kapitalist som klarte å reise så mye penger i så lang tid før inntektene kom.

Det er mye generell Sulis- og Sjønståhistorie i person- og familiebeskrivelsene, og det er utført på en elegant og naturlig måte. Materiale som ikke passer inn her er tatt med i flere vedlegg for å gi leseren en oppfatning av bl.a. kommunikasjonene på slutten av 1860-tallet, jernbanebyggingen på Sulitjelmabanen i fra 1891 m.m. Faktisk har han også med to kart over området – både et tradisjonelt kart og et flyfoto med angivelse av de viktigste stedsnavn. Det er lurt, mange vet ikke hvor Sjønstå er, jeg visste ikke hvor Nordal er.

Sivertsenfamilien har hatt - og har fortsatt - mange musikalske medlemmer. Forfatteren forteller at "direktør Emil Knudsen ansatte folk som kunne spille instrumenter. Han var selv svært musikkinteressert og var utøvende musiker og komponist. Han etablerte allerede før 1900 et fullt symfoniorkester i Sulitjelma." Folketallet i Sulitjelma økte fra 45 i 1885 til 2.869 i 1910. På kun 25 år! Det bodde folk overalt. Overalt. Familier med mange barn og trangboddhet måtte også hyre såkalte lauskarer – arbeidere uten familie. Jo, det er mye interessant som Bjarne Sivertsen trekker inn i slektsboka.

Når forfatteren kommer nærmere sin egen tid, besteforeldre, tanter og onkler, og ikke minst seg sjøl blir han personlig i stil og innhold med ikke privat. Han redegjør greitt for positive og ... litt uvanlige sider av livet. Livet til neste generasjon (hans barn og deres søskenbarn) omtales like naturlig, saklig og oppriktig.

Bjarne Sivertsen har grunn til å være stolt over sin slektsbok. Den står fjellstøtt på innhold, stil og kildebruk. Ei god slektsbok skal ha illustrasjoner, den skal ikke være kjedelig, den skal fortelle noe nytt, den skal sette folkene inn i ei samtid og en sammenheng. Det har Sivertsen klart med glans.

Opplaget er på 100 eksemplarer, trykket ved Gjøvik trykkeri. Forfatteren har noen eksemplarer igjen, og selger boka for 180 kr (halvparten av trykkeutgiftene).

Bestillingsadresse er: Bjarne Sivertsen, Kjellergt. 39 b, 2003

Lillestrøm bs@nilu.no

Omtalt av Viggo Eide